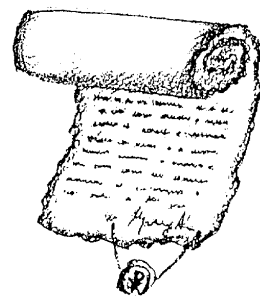

Hírlevél

A NAGYTÉTÉNYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
BELSŐ LAPJA

2010. december 25. Karácsony

XVIII. évfolyam 6. szám

Karácsony – Újév

Hálát adunk, értékelünk, tervezünk.

Karácsony bensőséges és örömteli ünnepe, találkozásaink, szeretetünk kifejezése, mások szeretetének megtapasztalása mindannyiunk szívét felmelegíti. Jó ilyenkor együtt lenni, látni egymás örömét. A megosztott öröm egyre növekszik, a megosztott szeretet egyre jobban betölti a szeretetet adót.

Karácsony és újév időszaka alkalmat ad a visszatekintésre. Miben haladtunk előre, milyen örömök és csalódások értek.

Öröm volt ünnepeink szép megélése, a közös ünneplések. Öröm volt ebben az évben a sok keresztelő. Immár két egymás utáni évben 40 keresztelőnk volt. (gyermek vagy felnőtt)

Ugyanakkor nagy kérdés: Ezek a családok mennyire tudnak bekapcsolódni közösségünk életébe? Mennyire próbálunk törődni velük?

Idén a kisebb korosztályú hittanosaink száma szépen gyarapodott. Reményteli, hogy jönnek lelkesen. Csak sajnos Szentmisére közülük már nem mindenki jut el. Mit kellene tennünk azért, hogy ez változzon?

Számomra is nehéz, hogy az örömként megfogalmazódó dolgok mellé rögtön odakerül a kérdés. Ez viszont nem letargiába kell ejtsen bennünket, hanem kijelöli a jövő év feladatait is.

Az a gondolat érlelődik bennem, hogy keresztelekor a plébánia közösségéből jó lenne, ha valaki odaállna a család mellé, mint patrónus, aki segíti a családot a közösség felé. Lennének erre vállalkozók?

Öröm számomra, hogy a templom mindig tiszta, virággal díszes. Köszönöm azoknak, akik erről gondoskodnak. Ugyanakkor szeretném elmondani, hogy szükség lenne segítségre a takarításban. Idős testvéreink hősies odaadással teszik, amíg bírják. És utána?

Felnőtteknek szóló programjaink körül a legtöbb a csalódásom. Alig van ezeken részvétel, és többször ütköztem abba, hogy visszajelzés se érkezett a hívásra. Nagy szükség van emberi kapcsolatainkban a jelzésekre. Akkor is, ha a jelzés nemleges.

Ünnepeljünk hát örömmel, nyitott szívvel, és keressük az ünnep fényeiben, hogy mire hív engem személy szerint Isten a következő időszakban!

Olvassunk verset, mert érdekes!

Gárdonyi Géza: Fel nagy örömré!

Fel nagy örömré! ma született,
Aki után a föld epedett.
Mária karján égi a fény,
Isteni Kisded Szűznek ölén.
Egyszerű pásztor, jöjj közelebb,
Nézd csak örömmel Istenedet.

Nem ragyogó fény közt nyugoszik,
Bársonyos ágya nincs neki itt.
Csak ez a szalma, koldusi hely,
Rá meleget a marha lehel.
Egyszerű pásztor, térdeden állj!
Mert ez az égi s földi király.

Glória zeng Betlehem mezején,
Éjet elúzi mennyei fény;
Angyali rendek hirdetik őt,
Az egyedül szent Üdvözítőt.
Egyszerű pásztor, arca borulj,
Lélekben éledj és megújulj!

Akos atya

A TARTALOMBÓL:

Karácsony ünnepére készülve	2. oldal
Karácsonyi gondolatok hívektől	2. oldal
Ki ez a kisgyermek?	2. oldal
Aki maga néz a tálba	3. oldal
Gyermekkorom karácsonya	3. oldal
Szent Miklós a hulló hóban	4. oldal
Téténynek ékessége 23.....	4. oldal
Búcsú Ferenc atyánktól	4. oldal
Szeptembertől Karácsonyig	5. oldal
Piroska és Farkas	5. oldal
KEMPIS (részletek)	6. oldal
Krónika.....	6. oldal
Naptár	6. oldal

**MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK ÉS MUNKATÁRSUNKNAK
ÁLDOTT, BÉKÉS KARÁCSONYT KÍVÁNUNK!**

A HÍRLEVÉL SZERKESZTŐSÉGE

Karácsony ünnepére készülve

Életünk alap tanulnivalója a várakozás, amelyre az advent irányítja figyelmünket. Eszembe juttatja gyermekkori sóvárgásom, amelyet az ajándékok reménye szított. Vártuk a nagy napot, amikor kigyulladnak a fenyőfán a gyertyák. A templom ünnepi díszbe öltözik. Jöttek a betlehemesek, azok a nagyon szép karácsonyi énekek. Aztán mikor felnőttem már egész másképp láttam, látom az adventi készülődést. Ma már többet szeretnék tenni, keresem a jót, az igazságot, a felebaráti szeretet, az adakozást, a több imádságot. Számomra az adventi időszakban a legfontosabb, a roráté szentmisén való részvétel és a rózsafüzér imádság. Érzem, ezáltal fel-

frissül a lelkem, megújul a szívem. Szeretet és hála tölt el, hogy részt vehetek a hajnali szentmisén és együtt lehetünk, közösen imádkozhatunk, készülődhetünk a Kis Jézus eljövételére, születésének ünnepére, a karácsonyra. Isten nem erőszakkal lép be az életünkbe, világunkba. Az ajtónál áll és kopogtat, csak meg kell hallanunk és befogadni szívünkbe. Ha ezt tesszük, biztos velünk marad, mert Ő nagyon szereti minden gyermekét. Áldott békés Karácsonyi Ünnepeket kívánok mindenkinek.

Anikó

Karácsonyi gondolatok hívektől

Karácsony a találkozás ünnepe – a **személyes találkozások** ideje.

Akit szeretünk, azzal személyesen szeretnénk találkozni kiváltképpen ezekben a napokban. Így van ez Jézus Krisztussal. Mintha mi is az evangélium szereplői lennénk. Kezdjük ezt az utat a jászolnál;

- Milyen öröm lehetett végre meglátni a gyermeket (még ultrahang sem volt);
- Milyen lelki békesség és öröm lehetett velük, a fizikai fáradság mellett, hogy beteljesült az ígélet. Ha háborgunk Isten ellen, hogy milyen terhet rakott ránk, akkor gondoljunk a 100km-es útra a szamárcsikó hátán.

Mire taníthat még a betlehemi istálló:

- **Egyszerűség, szegénység:** a betlehemi jászol pompája
- **Alázat:** Szűz Mária a szolgáló szeretet példája. Áldozatkészsége az Isten iránti szeretetből fakad.

Baksay-Botos Eszter

„Golgota nem volna
Ez a földi élet,
Egy erő hatná át
A nagy mindenséget,
**Nem volna más vallás,
Nem volna csak ennyi:
Imádni az Istent
És egymást szeretni...**
Karácsonyi rege
Ha valóra válna,
Igazi boldogság
Szállna a világra...”
(Ady Endre: Karácsony)
Szűcs Teca

A karácsony a köztudatban a legszebb ünnepünk.

Én is szeretem a gyertyafényes, fenyőillatú estét a finom meleg szobában, az ajándéknak örvendező unokákkal. És szeretem még a korán kelést is, mikor a rorátés reggeleken otthonossá válik kápolnánk a sok nagykabátos, Kisjézust váró embertől. Ám e békés, ünneplős hangulatba bele-bele dörmög a lelkiismeretem.

Hogy mit is, miért is, azt egy kicsit messziről kezdem:

Még a gyerekeink kicsi korában volt egy rendszeres éves programunk. Meglátogattuk vidéki rokonainkat, hatalmasat ebédeltünk, aztán kimentünk a „búcsúba”. Körbejártuk, kinek mi tetszett megvette a búcsúfiát, majd mint aki jól végezte a dolgát, mentünk haza.

Egyszer aztán, már felnőtt fejjel, azt mondta az egyik fiunk: Álljon meg a menet! A búcsú az nem vidám park, hanem vallási esemény! Legalább kezdjük ünnepi misével ezt a napot! Azóta így is teszünk. Nagyon igaz megfogalmazás, amit a minap olvashattam: „Istenem, a kirakatok is most már a karácsonyt hirdetik. Szinte kiabálnak, – de nem imádkoznak és nem Téged várnak.”

Igen, a pénzünket várják. És nem hiába! Nem kevés „kereskedelmi egység” ilyenkor éves forgalmának harmadát, felét bonyolítja.

Jó pár éve hallottam, hogy van, aki a karácsonyi ajándékok beszerzését adventre már megoldja!

No, ezt a módszert nem vagyok én képes azóta sem lekoppintani!

ke

Ki ez a kisgyermek?

Minden naptári év végén, karácsonykor az egyszülött Fiút ünnepeljük, aki kisgyermekként jött közénk.

Ki ez a kisgyermek, aki annyira magával ragadta a világot, hogy még ma is, 2000 év múltán, nemcsak hogy nem felejtették el, nemcsak hogy emlegetik, de ünneplik. S nemcsak úgy, mint az emberiség nagyjait, évfordulójukon, hanem évenként visszatérően.

Ki ez a kisgyermek, akinek a neve nem szerepel sem a tudósok, sem a felfedezők, sem a művészek, sem a hódítók, hadvezérek között, és mégis ő az egész világon ismeretes.

Ki ez a kisgyermek, akinek születése annyi bájt, szépséget, boldogságot, örömet, szeretetet lop az emberi lelkekbe, szívekbe, s annyi sok szép népszokást alakított ki az emberi életben.

Kicsoda ez a kisgyermek, ez a pólyába kötözött, jászolba fektetett gyermek, aki mindennél jobban rányomta bélyegét erre a világra, ennek a világnak gondolkodásmódjára, művészetére. Hiszen olyan büszke öntudattal mondhatjuk el:

romboljátok le a kereszténység által emelt templomokat, műremekeket, dobjátok ki a múzeumokból a vallásos tárgyú szobrokat, képeket, tépjétek össze a vallásos tárgyú zenedarabok kottáit, s akkor majd megnézhetitek, mi marad belőle.

Ki ez a kisgyermek, aki annyi közömbösség, sőt kimondottan elkeseredett harc ellenére – amelyben a századok folyamán nemcsak minden hazugságot és rosszat elmondtak, még azt is, hogy sose élt a földön –, még ma is él, ma is uralkodik, s ma is győz az öt szerető szívek által.

Mindezt nem tudom megérteni, csak akkor és úgy, ha a pásztorokkal és bölcsekkel abban a gyermekben felismerem Isten küldöttét, Isten Fiát. Mindezt nem tudom megérteni, csak akkor és úgy, ha én is Szent Péter apostollal lábai elé borulok és mondom: „Te vagy Krisztus, az élő Isten Fia.” (Mt. 16, 16).

Tegyük meg azt, amit az első karácsonykor a pásztorok és bölcsek tettek. A pásztorokról ezt mondja az Írás: „Magasztalták, dicsérték Istent azért, amit láttak, hallottak.” (Lk. 2, 20) A bölcsekről: „Leborulva hódoltak neki, s megnyitván kincses ládáikat, ajándékot adtak.” (Mt. 2,11).

Zsu

Aki maga néz a tálba, azt az étel nem táplálja.

Még gyermekkoromban, otthon tanultam meg ennek a közmondásnak a lényegét. Biztos mindenki érezte már, hogy milyen jó, amikor együtt eszik a család.

Egyházközségünk egy kicsit családhoz is hasonlítható, ahol jó leülni, beszélgetni egymással. A szombat hajnali misék után már évek óta lehetőséget kínálunk mindenkinek, hogy átélje az együvé tartozás örömeit.

A szépen megterített asztalok köré először fázós emberek szoktak leülni, de a pálinka és a forró tea szerencsére mindenkinek megoldja ezt a problémáját. Utána már csak azon kell gondolkodni, hogy lekvár, zsír avagy margarin kerüljön-e a friss kenyérre. A bögrébe tea helyett kávé vagy kakaó is tölthető, így azután tényleg mindenki megtalálhatja a fogára valót.

A jó hangulatban gyorsan telik az idő. Szinte észrevétlenül kivilágosodik, és a jóllakott emberek jókedvűen indulnak hazafelé.

Aki még nem próbálta, mindenképpen jöjjön el egyszer, hiszen:

„jobb ízű a falat, ha mindnyájan esznek!”

Boronkai Zsuzsanna

„... a fa, a láng, az ajándék s a szent gyermekded elfogultság, csak jel és jelkép; kis, apró jelek, melyek nagyot jelentenek.

Hogy mi mindent jelentenek és jeleznek, azt fölösleges újra meg újra felsorolni, ez alkalommal csak egyet emelek ki, s ezt azután nem annyira, észre, mint inkább szívre akarnám venni. S ez az a gondolat, hogy a karácsonyfa alá mindig gyermekörömmel, gyermekhittel, s gyermekszívvél s szeretettel kell állanunk... A gyermek hitet mond, reményt ébreszt, s szeretetet áraszt. Hitet a nagyba, a titokzatosba reményt a jövőbe, az életbe, a győzelemben; s szeretetet, mint aki maga is a szeretet gyökerén fakadt, s szeretetből s tejje átváltozott vérből s tűzből él. Így a gyermek valóban szimbóluma annak, mire van szükségünk természetfeletti életünkben, s mi az, amit igényelnünk kell, hogy ne csak éljünk, hanem szépen fejlődjünk...”

(Prohászka Ottokár: Új elmékedések, 28. Karácsonyi ajándékok (1927). Prohászka Ottokár Összegyűjtött Munkái, sajtó alá rendezte Schütz Antal, XIX. kötet 77.o.)

botos i.

Gyermekkorom karácsonya

Korábról kezdeném az ünnepi készülődést. Nálunk Szent Andráskor (nov. 30.) volt a templom búcsúünnep. Ezt megelőzően legalább egy hónappal megkezdődtek az énekpróbák a helyi hittanteremben, és így is készültünk a közelgő búcsúra, ami nagy esemény volt a közösség életében. Az ünnepet sokszor három napos lelki gyakorlat (triduum) előzte meg, így is segítve a ráhangolódást, elmélyülést. A búcsú egy közösségformáló, megtartó, nagyon szép ünnep volt. Ez gyakran már az adventi idő elejére esett, amikor már megkezdődtek a roráté misék. Ezeknek szintén megvolt a maguk titokzatos varázsa, ahogyan a hajnali nagy csöndben, hóban, sötétben mentek az emberek a templomba. Mi az egész advent idején szintén énekeket tanultunk, gyakoroltunk a helyi vegyeskórusral négy szólamban - Karácsonyra. Közben a hittanosokkal, betlehemessel, pásztorjátékkal is készültünk, amit aztán a karácsonyi ünnepek alatt többször is előadtunk. Mindig nagy izgalommal vártuk a Karácsony közeledtét, érkezését.

Otthon kemencében sült a friss házi kenyér, meg a diós-, mákos kalács (nem bejgli.) A felnőttek sütöttek, főztek, a fiatalabbak segítettek az angyaloknak széppé varázsolni a karácsonyfát. Hiánycikk lévén sokszor saját készítésű "szaloncukor", meg alma, keksz, dió került a fára.

Mindannyian mentünk az éjféle misére. Amikor a templomba értünk - legalább fél órával a mise kezdése előtt - már ott voltak a "pásztorok", akik régi-régi nép-énekeket énekeltek. A "pásztorok" felnőtt férfiak voltak, akik az un. "angyal betlehemest" tanulták be, és most beöltözve gyönyörűen énekeltek. Mise közben mindig felhangzott a "pásztor mise", ami örök életre szóló mély nyomokat hagyott a szívekben. Más régi népénekek is elhangzottak, amikbe a hívek nagy lelkesedéssel, és örömmel kapcsolódtak be. Mise után otthon körülálltuk a karácsonyfát, énekelünk, örültünk. Szerény ajándék is került elő, de nem is ez volt a fontos!

Mindezek után került sor a nagy közös ünnepi étkezésre. Nálunk ilyenkor mindig töltött káposzta volt, aminek az illata betöltötte a lakást. Utána előkerült a kalács, meg egy kis bor is, amit még hosszú beszélgetés követett. Karácsony ünnepén szintén misére mentünk, és akkor délután kezdődtek a pásztorjátékok, amit már nagy érdeklődéssel vártak az emberek. Este aztán a fiataloknak kezdődött a bál, ami advent idején szünetelt (egyébként minden vasárnap este volt bál).

A nagy hideggel, és sokszor akár méteres hóval megvolt a szép külső háttér is. Így emlékszem vissza gyermekkorom felejthetetlen, kedves karácsonyaira. Adja meg a kis Jézus, hogy mindenkinek legalább ilyen meghitt, boldog, és áldott Karácsonya lehessen itt is, napjainkban is.

Kegyelem teljes karácsonyi ünnepeket, és békés, boldog Új esztendőt kívánok Isten áldásával!
B. Ilona

"Szent Miklós a hulló hóban puttonyával körbejár...."

Az idén is ellátogatott templomunkba Szent Miklós püspök. A vasárnapi 10 órai Szentmise végén már sok gyermek várta Miklós püspök érkezését.

Néhány kisgyermek viszont ezen a hétvégén már másodszor találkozhatott Vele, mert szombaton délután a baba-mama kör tagjai énekekkel és közös játékkal várták Mikulás jövetelét a közösségi házban.

A Mikulás csomagjából előkerültek az ajándékok. A gyerekek és a szülők nagy-nagy meglepetésére minden gyerekről elmondott néhány kedves mondatot Szent Miklós püspök mielőtt átadta ajándékait a kicsiknek.

A gyerekek szívesen válaszoltak Mikulás kérdéseire, elbeszélgettek Vele; aki sok fontos dolgot tudott róluk, mint pl. kinek mi a kedvenc étele vagy éppenséggel ki-mit nem szeret nagyon megenni.

Úgy látszik, hogy az idén minden gyermek nagyon jól viselkedett, mert senki sem kapott virgácsot! :-)

Ez a kis összejövétel alkalmat adott arra is, hogy a hétről-hétre baba-mama körre összejáró gyerekek szülei is jobban megismerjék egymást és az apukák is bekapcsolódjanak egy kicsit a kisközösség életébe.

Finom sütemények és tea mellett a gyerekek, valamint a mamák és papák is jól érezték magukat.

Horváth Emese

„Téténynek ékessége” 23.

- A XVIII. század második felének eseményei –

1766-ban lázadás tört ki a jobbágyfaluban, melyet „tétényi tumultus” néven jegyezték be a történelembe. Ebben az évben kezdődtek a Buda környéki királyi és kamarai uradalmakban az úrbérrendezés előkészületei. A jobbágyok 1766. május 20-án megtagadták a majorsági gabona learatását. A földesúr erre válaszul tömlőcbe zárta a hírt közlő esküdteket. A falu lakossága fellázadt, és kiszabadította az esküdteket. A földesúr fiai és alkalmazottai fegyveresek segítségével, több jobbágyot megsebesítve tudták a birtokba venni az urasági kastélyt.

1773-ban az úrbérrendezés miatt összeírás volt Tétényben: a telkes jobbágyok közül 13-at féltelkesnek, 14-et negyedtelkesnek vettek fel. 24 házas és 9 házatlan zsellért jegyezték fel.

Ebben a hivatalos összeírásban Tétény néven szerepel a katolikusok által lakott falu (pagus). Érdekes, hogy bár a település hivatalos nyelveként a németet tüntetik fel, a településnek német nyelvű megjelölése nem szerepel az összeírásban.

Az 1778. évi Canonica Visitatio Promontoron 892, Tétényben 593 lakost említ. Kistévény (ma Budatétényt) Tétényhez tartozó lakatlan pusztá volt; benépesedése a XIX. század elején kezdődik meg.

Pár évvel később az 1784/87-es első magyarországi népszámlálás adatai szerint Tétény népessége 843 fő. Az, hogy 6-9 év alatt több mint másfélszeresére nőtt a lakosság abból adódott, hogy a Canonica Visitatio csak a katolikus valóságukat vette számba.

Vályi András 1796-99 között készült országleírásában így ír Tétényről:

„Német falu Pest vármegyében földes urai Paksy és Daróczy Successorok; Bárány Rudnyánszky Uraságnak szép kastélyával, a 'Duna' partján épült nyári mulató házával, gyümölcsös, vadás, és fátzán kertyeivel díszesítették, fekszik n.k. Érdhez ½, n.nx. Promontoriumhoz 1, é. Török Bálinthoz ½ mérföldnyire; határja két nyomásbéli, leginkább jó bort terem, melyet Pesten és Budán szoktak eladni. Nevezetes pintzéje is van itten az Uraságnak, tsupán kősziklából kivágva, melynek mássa az Országban kevés találhatik, szekérrel lehet bejágni, pincze üregje Budáig tart; itt vala amá Szirmiumba vezető kővel kirakott út, mely nagyobb részén már lesüllyedt; posta, és vendégfogadó is van itten, lakosai katolikusok, lakják számos zsidók is”.

Sajnos egyelőre nem sikerült beazonosítani, melyik pince lehetett a Rudnyánszkyaké. 1847-ben Fényes Elek is megemlíti az urasági pincét: „...Ez egy kősziklába vágott üreg, több alacsony s magas boltozatokkal...; a pinczébe kocsival lehet bejágni.”

Ma is van egy gombapince Diósárokban, melyről a '30-as években az a legenda szólt, hogy Budáig elér.

(Baksay-Botos Eszter; források a szerzőnél)

Búcsú Ferenc atyánktól

Sokan nevelkedtünk Keszthelyi Ferenc atya „szárnyai” alatt. Számos emlék tolong róla szívünkben. Sokszor kemény szavakkal nevelt minket, szigora nem ismert engedékenységet, de soha nem felejtjük el mindazt,

amit kaptunk tőle. Emlékszem, amikor sorban álltunk előtte, hogy ellenőrizze a szentmise és hittanóra részvétel igazoló bélyegeinket. Vagy a sok dia- és filmvetítésre. Igen, igazi mozgófilmet vetített Jézusról, akkor még

olasz nyelven, amit mindig ámulva csodáltunk. Nagybőjtben és Adventben egyházi kerületi lelki gyakorlatokra jártunk, de visszatérő esemény volt életünkben a Mária-remetei pünkösdi búcsú és a Bodajki ministráns találkozó is.

A ministráns csapatra mindig lehetett számítani, még hétköznap is biztosítva volt a szükséges számú ministráns. Pontverseny volt értékes karácsonyi ajándékokért. Akkoriban a segítségével megformált közösségek, ha kicsit másabb formában, de a mai napig működnek. A Hírlevélben olvasható Piroska és Farkas történetek is az Ő ötletéből indultak ki, hisz hétről hétre a vasárnapi mi-

séken a gyerekeknek szóló prédikációrészben róluk hallottunk.

Meglepődve és némi szomorúsággal fogadtuk akkoriban a hírt, hogy váci megyéspüspökké nevezték ki, s ettől kezdve távolabbról figyelt minket, egyengette tovább életünket. Mi rendszeresen vissza-visszatértünk hozzá és meséltünk életünkről. Ő bölcs tanácsaival továbbra is segített minket.

Most elköltözött közülünk, hazahívta Őt a Teremtő, de biztos vagyok benne, hogy továbbra is rajtunk tartja a szemét és közbenjárásával, imáival vezeti életünket. Köszönjük!

Németh András

Szeptembertől karácsonyig – Beszámoló a hittanosok életéről.

Kezdeném a tanév elejével. Ez minden évben nagy izgalom a számomra. Hány gyerek jön? A régiek megmaradtak? Sikerül mindenkinek megfelelő időpontot találnunk a hittan órákhoz? Persze néhány óra után ezek a kérdések megválaszolásra kerültek. Ebben az évben a plébánián öt csoportban foglalkozom közel ötven gyerekekkel óvodáskortól 8.osztályig. Nagyon örülök, mert igen szép számmal vannak a kicsik, és csaknem minden korosztályhoz jöttek új gyerekek. Jó lenne, ha megmaradnának és "nagyhittanos" lenne belőlük. Mi történik a hittan órákon? Hát, nem "iskolás üzemmódban" működünk. A hitbéli ismereteken kívül van he-

lye az éneklésnek, játéknak, személyes beszélgetéseknek, élménybeszámolóknak, hiszen ezeken keresztül közelebb kerülnek egymáshoz a gyerekek, értékes barátságok szövődnek. Megosztjuk egymással örömeinket és szomorúságunkat is.

A közösség fejlesztését szolgálja a hagyományos programmá vált Erzsébet-napi kenyérsütés. Megismerkedünk Szent Erzsébet legendájával, és példáján elindulva mi is elkészítjük a magunk kis kenyereit, amelyet megosztunk a misén a többiekkel. Ez a gyerekeknek nagy élmény, szép alkalom. Az idén több mint 30 gyerekekkel voltunk együtt. Aki nem fért a gyűrődészkához,

tepsihez, az gyöngyöt fűzött, üveget festett, nemezelt, "zsugorkából" medált, kulcstartót készített. Szóval, nagy nyüzsgés volt. A másik nagy feladat a karácsonyi pásztorjátékra való készület. Nem könnyű, mert kevés rá az idő, és ritkán van olyan próba, hogy mindenki egyszerre ott van. A gyerekek többsége szívesen tanulja meg a szerepét, lesz angyal, vagy pásztoruhát ölt. Az idén is, mint minden évben nagy izgalommal készülünk a Karácsonyra, s még ha nem is sikerül tökéletesre az előadás, mi azért mindannyian szívünket-lelkünket beletesszük, hogy így is örömet szerezhessünk a Kiszűzött szünet napján. Baba néni

PIROSKA ÉS FARKAS

iskolája is szervezett gyűjtést a vörösiszap ömlés károsultjai számára.

- Jaj, mennyi szerencsétlenség történik mostanában! - sóhajtott Piroska. - De milyen szép dolog, hogy így összefogott az ország a mindenüket elvesztők megsegítésére.

- Igen, - helyeselt Nagymama, - az együttérzés, a szeretet csodákra képes!

Erre hamiskás mosollyal megszólalt Farkas: - Érdekes, az osztályunkban nincsenek csodák, pedig dúl a szeretet!

Piroska azonnal reagált: - Amire te gondolsz, az szerelem. Ahogyan mindenki mosolyog a kicsi gyerekekre, babákra, az a szeretet.

- Na, álljunk csak meg egy kicsit! - szólalt meg Nagymama. - A szeretethez járul érzélem, de messze nem ez a lényege.

Farkas nem bírta magát: - Hát, mi más lenne? Ahogy ezek egymásra tudnak nézni!

- Kapaszkodj meg Farkas és halld a véleményemet: Szerintem a szeretet elsősorban akarat és aktivitás!

Farkas eltátotta a száját, egy mukk se jött ki rajta. Nagymama zavartalanul folytathatta: - Ha szerettek valakit, akkor jót akarok neki. És nemcsak úgy kívánom neki, hanem teszem is!

- És akkor a szerelmesek? - kérdezte tétován most Piroska.

- Persze, mindenhez járulhat érzélem. De a lángolóknak vélt szerelem is gyors kiábránduláshoz vezet, ha nem egymás kívánságát lesik, nem a másikat akarják segíteni.

- Megemlítek még egy gyakori bajt. Sok, amúgy jószándékú ember visszahúzódozó, mozdulatlan, másra vár. Pedig a szeretet szüntelen szolgálat. A körülöttek lévő világ, a környezetetekben lévő emberek szolgálata. Nemcsak a szerencsére ritka katasztrófák idején és nemcsak egy évben egyszer, karácsonykor. Mindenkor. Mindenütt.

- Remélem, nem veszitek szerénytelenségnek, ha azt mondom, egy kis vacsorával szeretnék nektek szolgálni: Tíz perc múlva serceg az asztalon a mustáros sült kolbász s gőzölög a jó citromos tea!

ke

KRÓNIKA

- Aug. 15.** A templombúcsú kapcsán idén is saját képeiből készített kiállítást Wischin Tibor a közösségi házban. Köszönet érte!
- Okt. 15.** Nagyboldogasszonnyal Nemzetünkért 18 órától (rózsafüzér, Szentmise majd Szentségimádás), majd Felnőtt hittant tartottunk a Közösségi Házban.
- Okt. 23.** Ünnepi Szentmise hazánkért.
- Okt. 24.** A Mária Rádió Tétényből közvetítette a 10 órakor kezdődő Szentmisét. Ehhez kapcsolódott egy műsor, amiben bemutattuk egyházközségünket.
- Nov. 1.** Hétfőn 15 órakor ökumenikus megemlékezés volt az Angeli úti temetőben. Az esti Szentmise keretében megemlékeztünk az esztendő halottairól.
- Nov. 13** Hittanos gyermekeink „Erzsébet kenyeret” sütöttek a Közösségi Házban, amit Szent Erzsébet ünnepéhez kapcsolódóan a hívek is hazavihettek.
- Nov. 21.** Betegek kenetének kiszolgáltatása a 8 órakor kezdődő Szentmisén.
- Nov. 27.** Adventi koszorúkészítés volt a Közösségi Házban.
- Nov. 28.** Advent első vasárnapja. Advent hétköznapjain a róraté Szentmisék 6 órakor kezdődtek. Szombatonként közös reggelin és beszélgetésen vehettünk részt a Közösségi házban.
- Dec. 4** A Baba- Mama Kör Mikulás ünnepséget tartott a Közösségi Házban.
- Dec. 5.** A gyermekek nagy öröme a templomba is ellátogatott a Mikulás!
- Dec. 6.** Életének 83., szerzetesi fogadalmának 64., papságának 60., püspökségének 18. évében elhunyt Keszthelyi Ferenc Jeromos O.Cist. nyugalmazott váci megyéspüspök, Nagytétény egykori plébánosa.
- Dec. 11.** Bácsi Lajos, sekrestyésünk, 75. születésnapja alkalmából pápai áldásban részesült áldozatos munkájáért. Mi is köszönjük szolgálatát!
- Dec. 15.** Nagyboldogasszonnyal nemzetünkért és Szentségimádás.
- Dec. 23.** A hittanos gyermekek előadással köszöntötték idős testvéreinket a Közösségi házban.
- Dec. 24.** Délután pásztorjátékot adtak elő a hittanos gyermekek, ezzel is felidézve Jézus születésének történetét.

NAPTÁR

- Dec. 31.** **Év végi hálaadás** templomunkban 18.30-kor.
- Jan. 1.** **Mária Istenanyasága** – ünnepi miserend (kötelező ünnep!)
- Jan. 6.** **Elsőcsütörtök** – Szentségimádás – egyben **Vízkereszt ünnepe**.
- Jan. 15.** **Nagyboldogasszonnyal Nemzetünkért imádság.**
- Jan. 16-23.** **Ökumenikus imahét.**
- Febr. 2.** **Gyertyaszentelő Boldogasszony** - Szentmise 18.30-kor.
- Febr. 3.** **Szent Balázs püspök ünnepe.** Elsőcsütörtök-Szentségimádás. Személyenként „balázsáldásban” csak a szent ünnepén, a 18.30-kor kezdődő Szentmisén részesülhetünk. A rákövetkező vasárnap egy közös áldás lesz.
- Febr. 15.** **Nagyboldogasszonnyal Nemzetünkért imádság.**
- Márc. 3.** **Elsőcsütörtök- Szentségimádás.**
- Márc. 9.** **Hamvazószerda** - a nagyböjt kezdőnapja, szigorú böjti nap! A 18:30-kor kezdődő Szentmisén hamvazkodás.
- Nagyböjt péntekjein** keresztutat végzünk, amit idén is csoportok, közösségek, családok vezetnek. Jelentkezés Ákos atyánál!

KEMPIS

(Részletek)

Második könyv

2.

Ha Krisztus a tiéd, gazdag vagy és semmi másra nem szorulsz.

Ő gondviselő és oltalmad, nem kell emberekbe vetned reményedet.

Mert az emberek hamar elváltoznak, és hirtelen eltűnnek, Krisztus

pedig örökre megmarad, és mindvégig híven pártodra kel.

Emberben nem érdemes nagyon bizakodni: hiszen ha mégoly használható és szeretetre méltó is, törekeny és halandó.

Viszont amiatt sem kell nagyon szomorkodnod, ha valaki ellened fordul vagy vitába száll veled.

Akik ma veled tartanak, holnap ellened fordulhatnak, és fordítva is, akár a szél fúvása.

Vesd minden bizalmadat Istenbe, félelmednek, szeretetednek egyetlen tárgya ő legyen.

Ő majd megfelel érted, és jóra igazítja lépéseidet.

Nincs itt maradandó városod, akárhol vagy, vendég vagy,

zarándokszállást keresel, nyugalmad nem is lesz soha, hacsak bensődben

Krisztussal nem egyesülsz.

Mit nézelődöl itt, mikor nem ez a te megnyugvásod helye?

Úgy van rendjén, hogy a mennyben végy állandó lakást, és minden földi

dologra csak mintegy átmenőben vess tekintetet. Minden elmúlik, s velük együtt te is.

Kempis Tamás: Krisztus követése

(Fordította Jelenits István Dr. Ecclesia, Budapest, 2004. Kilencedik kiadás.)

A Hírlevelet kiadja: a nagytétényi római katolikus egyházközség.

Alapította: Verőczei Gábor plébános és Szeibert András, **Felelős kiadó:** Fülöp Ákos plébános

Szerkesztik az erre jelentkezők, írják az egyházközség tagjai, ezért akik a lapban bármit olvasni, látni szeretnének, valamit hirdetni, felajánlani, kéni óhajtanak, vagy bármilyen ötletük van a lappal kapcsolatban, azok a következő személyeket keressék:

Németh Zsuzsanna (1225 Budapest Zambelli L. utca 39. Tel: (20) 482-9574),

Németh András (2440. Százhalombatta, Strand utca 44. Tel: (23) 357-195).

A plébánia leveleszekerényébe is be lehet dobni híreket, üzeneteket.

A Hírlevél megfelelő mennyiségű anyag összegyűlte után, vagy alkalomhoz kapcsolódva jelenik meg. Az újság korábbi példányai a plébánián igényelhetők.

2 oldal (1 lap) előállítási költsége mintegy 20 Ft. A költségek fedezésére adományokat elfogadunk.